

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

همانا آنانکه کافر شدند یکسان است بر آنها چه بیمشان دهی یا بیمشان ندهی، ایمان نمی‌آورند

﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ

(۶) خدا بر دلها و شنوایی‌شان مُهر نهاده و بر چشمانشان پرده‌ای است

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ

و برایشان عذابی بزرگ است (۷) و از مردم کسانی می‌گویند: ما به خدا

وَبِالْيَوْمِ الْأَخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالدِّينَ

و روز و ایسین ایمان آورده‌ایم. ولی آنان مؤمن نیستند (۸) خدا و مؤمنان را

ءَأَمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي

فربین می‌دهند، در حالیکه چیز خودشان را فربین نمی‌دهند، و نمی‌فهمند (۹) در

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

دل‌هایشان بیماری است، پس خدا ایشان را بیماری افزود، و آنان را به سزای اینکه دروغ می‌گفتند عذابی

يَكذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ

درندک است (۱۰) و چون به ایشان گفته شود: در زمین فساد نکنید، گویند: جز این نیست که ما

مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ إِلَّا إِنَّمَا هُمْ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

اصلاح‌گرانیم (۱۱) آگاه باش که همین‌ها تبهکارانند ولی نمی‌فهمند

﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَأَمَنُوا كَمَا ءَأَمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ

(۱۲) و چون به آنها گفته شود: شما نیز مانند مردم ایمان بیاورید، گویند: آیا

كَمَا ءَأَمَنَ السُّفَهَاءُ إِلَّا إِنَّمَا هُمْ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

چون بی‌خردان ایمان آوریم؟ بدانکه آنان خود کم‌خردانند اما نمی‌دانند (۱۳)

وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ ءَأَمَنُوا قَالُوا ءَأَمِنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ

و چون با مؤمنان روبه‌رو شوند گویند: ایمان آورده‌ایم، و چون با شیاطین خود تنها شوند،

قَالُوا إِنَّمَا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ

گویند: البته ما با شما ایم، ما فقط [انها را] استهزا می‌کنیم (۱۴) خدا آنها را استهزا

بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا

می‌کند و فرصتشان می‌دهد تا در طغیانشان سرگردان بمانند (۱۵) همین کسانی‌اند که گمراهی را

الصَّلَاةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَحَتِ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

به بهای هدایت خریدند پس تجارتشان سودی نکرد و هدایت‌پذیر نبودند (۱۶)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

بی‌تردید کسانی که کفر ورزیدند (و بر کفر خود اصرار دارند) بر آنها یکسان است چه ببشان دهی چه ببشان ندهی، ایمان نخواهند آورد.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ

(۶) خداوند بر دل‌ها و بر گوش‌های آنان مهر (شقاوت) نهاده، و بر دیدگانشان پرده‌ای (از غفلت) است و عذابی

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا

بزرگ خواهند داشت. (۷) و برخی از مردم گویند: به خدا و به روز واپسین ایمان آوردیم در حالی

هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَدِّعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ

که مؤمن نیستند. (۸) می‌خواهند خدا و کسانی را که ایمان آورده‌اند فریب دهند، با آن که جز خودشان را فریب

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

نمی‌دهند و نمی‌فهمند. (۹) در دل‌های آنها بیماری‌ای (از کفر و شک و نفاق) است، خدا هم بر بیماریشان بیفزود و آنها را در

الِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا

مقابل آن که دروغ می‌گفتند عذابی دردناک است. (۱۰) و چون به آنها گفته شود: در روی زمین فساد نکنید، گویند: جز این

إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

نیست که ما اصلاح‌گریم. (۱۱) آگاه باش که آنها فسادگرند و لکن نمی‌فهمند. (۱۲)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ءَلَا

و چون به آنها گفته شود: ایمان آورید چنان که مردم ایمان آورده‌اند، (در دل خود) گویند: آری ما هم مانند سفیهان

إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذْ الْقَوَّالُونَ ءَامَنُوا قَالُوا

ایمان آوریم؟! آگاه باشند که آنها خود سفیه‌اند ولی نمی‌دانند. (۱۳) و چون با کسانی که ایمان آورده‌اند دیدار کنند گویند:

ءَأَمْنَا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَیْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِوْنَ ﴿١٤﴾

ما ایمان آوردیم، و هنگامی که با شیطان‌های خود خلوت کنند گویند: بی‌تردید ما با شمایم، جز این نیست که ما (آنها را) مسخره می‌کنیم. (۱۴)

اللَّهُ يُسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

خدا هم آنها را (در قیامت) مسخره خواهد کرد و (اکتون) در طغیانشان که متحیرانه در آن به سر می‌برند مهلت می‌دهد و تقویت می‌کند. (۱۵) آنها کسانی

اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

هستند که گمراهی را به هدایت خریدند، پس نه تجارتشان سود داد و نه ره یافته بودند. (۱۶)